

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 9. decembra 2020*

„Znamka Evropske unije – Postopek za razglasitev ničnosti – Figurativna znamka Evropske unije BASIC – Prejšnji nacionalni trgovski imeni basic in basic AG – Relativni razlogi za zavrnitev – Uporaba znaka, ki nima samo lokalnega pomena, v gospodarskem prometu – Člen 8(4) in člen 53(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postala člen 8(4) in člen 60(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001) – Razglasitev delne ničnosti – Odločba, sprejeta po tem, ko je Splošno sodišče prejšnjo odločbo razveljavilo – Vrnitev zadeve odboru za pritožbe – Nepristojnost organa, ki je vrnil zadevo – Člen 1d Uredbe (ES) št. 216/96 – Nasprotna tožba“

V zadevi T-722/18,

Repsol, SA s sedežem v Madridu (Španija), ki jo zastopata J.-B. Devaureix in J. C. Erdozain López, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopata H. O'Neill in V. Ruzek, agenta,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom EUIPO za pritožbe, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Basic AG Lebensmittelhandel s sedežem v Münchnu (Nemčija), ki jo zastopa D. Altenburg, odvetnik,

zaradi tožbe zoper odločbo prvega odbora EUIPO za pritožbe z dne 22. avgusta 2018 (zadeva R 178/2018-2) v zvezi s postopkom za razglasitev ničnosti med družbo Basic Lebensmittelhandel in družbo Repsol,

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. M. Collins (poročevalec), predsednik, V. Kreuschitz in G. De Baere, sodniki,

sodna tajnica: A. Juhász-Tóth, administratorica,

na podlagi tožbe, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložene 7. decembra 2018,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je EUIPO v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 4. marca 2019,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 27. februarja 2019,

na podlagi nasprotne tožbe, ki jo je intervenientka v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 27. februarja 2019,

na podlagi odgovora na nasprotno tožbo, ki ga je tožeča stranka v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 10. julija 2019,

na podlagi odgovora na nasprotno tožbo, ki ga je EUIPO v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 28. junija 2019,

na podlagi odgovorov na ukrepe procesnega vodstva, ki sta ju v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila EUIPO 4. marca 2020, tožeča stranka pa 6. marca 2020,

na podlagi obravnave z dne 3. julija 2020

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, družba Repsol, SA, je 29. januarja 2007 pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o znamki Evropske unije (UL 2009, L 78, str. 1), kakor je bila spremenjena in tudi sama nadomeščena z Uredbo (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1)), vložila zahtevo za registracijo znamke Evropske unije.
- 2 Znamka, za katero se je zahtevala registracija, je spodaj prikazani figurativni znak v zahtevanih modri, rdeči, oranžni in beli barvi:

- 3 Storitve, za katere se je zahtevala registracija, so uvrščene med drugim v razreda 35 in 39 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in so za vsak razred opisane tako:
 - razred 35: „Komericalna prodaja tobaka, tiskarskih izdelkov, baterij, igrač“;
 - razred 39: „Storitve distribucije prehrambenih izdelkov za osnovno porabo, peciva in slaščic, sladoledov, predpripravljenih jedi, tobaka, tiskarskih izdelkov, baterij, igrač“.
- 4 Prijava znamke Evropske unije je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 34/2007 z dne 16. julija 2007.

- 5 Izpodbijana znamka je bila registrirana 4. maja 2009 pod številko 5648159.
- 6 Intervenientka, družba Basic AG Lebensmittelhandel, je 26. septembra 2011 vložila zahtevo za razglasitev delne ničnosti izpodbijane znamke za storitve iz točke 3 zgoraj.
- 7 Ta zahteva je temeljila na členu 53(1)(a) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 60(1)(a) Uredbe 2017/1001) v povezavi s členom 8(1)(b) iste uredbe (postal člen 8(1)(b) Uredbe 2017/1001) in na členu 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 60(1)(c) Uredbe 2017/1001) v povezavi s členom 8(4) te uredbe (postal člen 8(4) Uredbe 2017/1001).
- 8 Intervenientka se je v utemeljitev zahteve za razglasitev ničnosti v delu, v katerem je temeljila na določbah člena 53(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, sklicevala na to prejšnjo figurativno znamko Evropske unije, vloženo 15. januarja 2004, registrirano 29. aprila 2005 in ustrezno podaljšano:

- 9 Ta prejšnja znamka je označevala proizvode in storitve iz razredov od 29 do 33, 35, 42 in 43.
- 10 Intervenientka se je v utemeljitev zahteve za razglasitev ničnosti v delu, v katerem je temeljila na določbah člena 53(1)(c) v povezavi s členom 8(4) Uredbe št. 207/2009, sklicevala na „oznaki podjetja“ – v smislu člena 5 Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (Markengesetz) (zakon o varstvu znamk in drugih razlikovalnih znakov) z dne 25. oktobra 1994 (BGBl. 1994 I, str. 3082, in BGBl. 1995 I, str. 156) – basic in basic AG, ki naj bi ju uporabljala v gospodarskem prometu v Nemčiji in Avstriji za zagotavljanje storitev „trgovine na drobno prehranskih izdelkov, kozmetičnih proizvodov, ekoloških živil in drugih izdelkov tekoče potrošnje, gostinskih storitev (prehrane)“.
- 11 Intervenientka je v podporo svojim pravicam do teh oznak podjetij svoji zahtevi za razglasitev ničnosti priložila vrsto dokazov, ki so vključevali posnetke zaslona s prikazom njenega spletnega mesta, njena letna poročila za leta od 2004 do 2006, dopise dobavitelja, dobavnico, račune, statistične podatke o prodaji, zapriseženo izjavo člana njenega oddelka za trženje, preglednico s podatki o prometu, ki ga je ustvarila, poslovne brošure, promocijsko in oglaševalsko gradivo, priznanje „podjetnik leta 2006“, ki je bilo podeljeno dvema od njenih poslovodij, izrezke iz časopisja iz let od 2003 do 2006 in sodbo Landgericht München I (deželno sodišče München I, Nemčija) z dne 9. septembra 2006.
- 12 Intervenientka je v zahtevi za razglasitev ničnosti tudi navedla upoštevne določbe členov 5 in 15 zakona o varstvu znamk in drugih razlikovalnih znakov ter odločbe nemških sodišč o razlagi teh določb.
- 13 Intervenientka je 24. maja 2012 odgovorila na stališča, ki jih je tožeča stranka predložila 29. decembra 2011, in predložila vrsto dokazov, da se je prejšnja figurativna znamka Evropske unije, prikazana zgoraj v točki 8, resno in dejansko uporabljala. K stališčem, ki jih je predložila 4. marca 2013, je priložila dodatne dokaze.

- 14 Oddelek za izbris je z odločbo z dne 8. oktobra 2013 ugodil zahtevi za razglasitev ničnosti na podlagi člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) te uredbe in razglasil delno ničnost izpodbijane znamke, in sicer v delu, v katerem je bila ta registrirana za storitve, navedene zgoraj v točki 3. Oddelek za izbris je menil, da zato ni treba preučiti razloga za ničnost, ki temelji na določbah člena 53(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.
- 15 Tožeča stranka je 2. decembra 2013 na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009 (postali člani od 66 do 71 Uredbe 2017/1001) pri EUIPO vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za izbris.
- 16 Prvi odbor EUIPO za pritožbe je z odločbo z dne 11. avgusta 2015 potrdil odločbo oddelka za izbris in zavrnil pritožbo. Menil je, da je oddelek za izbris pravilno uporabil razlog za ničnost iz člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) te uredbe. V zvezi s tem je med drugim ugotovil, da je bilo iz dokazov, ki jih je predložila intervenientka, pravno zadostno razvidno, da sta se prejšnja znaka basic in basic AG uporabljala v gospodarskem prometu, ki je več kot zgolj lokalnega pomena v smislu zadnjenavedene določbe. Tako kot oddelek za izbris je menil, da ni treba preučiti razloga za ničnost, ki temelji na določbah člena 53(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.
- 17 Tožeča stranka je 29. oktobra 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razveljavitev odločbe odbora za pritožbe z dne 11. avgusta 2015, ki je bila vpisana pod opravilno številko T-609/15.
- 18 Splošno sodišče je s sodbo z dne 21. septembra 2017, Repsol YPF/EUIPO – Basic (BASIC) (T-609/15, EU:T:2017:640), razveljavilo odločbo odbora za pritožbe z dne 11. avgusta 2015, ker odbor za pritožbe zgolj na podlagi dokazov, na katerih je utemeljil to odločbo, in sicer dokazov, navedenih zgoraj v točki 11, ni mogel ugotoviti, da je izpolnjen pogoj v zvezi z uporabo navedenih znakov v gospodarskem prometu. Splošno sodišče je v zvezi z upoštevnim obdobjem navedlo, da mora intervenientka dokazati, da se znaka basic in basic AG v gospodarskem prometu v Nemčiji nista uporabljala le na dan vložitve zahteve za registracijo izpodbijane znamke, ampak tudi na datum vložitve zahteve za razglasitev ničnosti. Čeprav naj bi bilo z zadevnimi dokazi pravno zadostno dokazano, da sta se navedena znaka v gospodarskem prometu v Nemčiji uporabljala na prvi datum, pa naj z njimi ne bi bilo dokazano, da sta se še vedno uporabljala na drugi datum.
- 19 Predsednik odborov za pritožbe je 24. januarja 2018 po sodbi z dne 21. septembra 2017, BASIC (T-609/15, EU:T:2017:640), na podlagi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/1430 z dne 18. maja 2017 o dopolnitvi Uredbe št. 207/2009 in razveljavitvi uredb (ES) št. 2868/95 in (ES) št. 216/96 (UL 2017, L 205, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/625 z dne 5. marca 2018 o dopolnitvi Uredbe 2017/1001 in razveljavitvi Delegirane uredbe 2017/1430 (UL 2018, L 104, str. 1)), in njenega člena 35(4) (postal člen 35(4) Delegirane uredbe 2018/625) zadevo pod referenčno številko R 178/2018-2 vrnil v odločanje drugemu odboru za pritožbe.
- 20 Drugi odbor za pritožbe je po preizkusu vseh razlogov za ničnost, ki jih je navedla intervenientka, z odločbo z dne 22. avgusta 2018 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), razglasil ničnost odločbe oddelka za izbris v delu, v katerem je ta ugodil zahtevi za razglasitev ničnosti za storitve „[k]omercialn[e] prodaj[e] tobaka, tiskarskih izdelkov, baterij, igrač“ iz razreda 35 in „[s]toritve distribucije tobaka, tiskarskih izdelkov, baterij, igrač“ iz razreda 39. Zadnjenavedeno odločbo pa je potrdil v delu, v katerem je bilo z njo ugodeno zahtevi za razglasitev ničnosti za „[s]toritve distribucije prehrabnenih izdelkov za osnovno porabo, peciva in slaščic, sladoledov, predpripravljenih jedi“ iz razreda 39. Do te odločitve je prišel zlasti po tem, ko je pri preizkusu razloga za ničnosti iz člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) te uredbe, upošteval dokaze, ki jih je intervenientka predložila 24. maja 2012 (glej točko 13 zgoraj).

Predlogi strank

Predlogi, predstavljeni v utemeljitev glavne tožbe

- 21 Tožeča stranka Splošnemu sodišču, naj:
- razveljavi izpodbijano odločbo;
 - plačilo stroškov naloži EUIPO in intervenientki.
- 22 EUIPO in intervenientka Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- zavrne tožbo;
 - plačilo stroškov naloži tožeči stranki.

Predlogi, predstavljeni v podporo nasprotni tožbi

- 23 Intervenientka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- razveljavi izpodbijano odločbo v delu, v katerem je z njo razglašena ničnost odločbe oddelka za izbris;
 - plačilo stroškov naloži tožeči stranki.
- 24 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- nasprotno tožbo zavrne;
 - plačilo stroškov, ki so tožeči stranki nastali z vložitvijo odgovora na nasprotno tožbo, naloži intervenientki.
- 25 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- nasprotni tožbi ugodi v delu, v katerem se nanaša na delno razveljavitev izpodbijane odločbe zaradi kršitve člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) te uredbe;
 - podredno, zavrne nasprotno tožbo v delu, v katerem se nanaša na delno razveljavitev izpodbijane odločbe zaradi kršitve člena 53(1)(a) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(1)(b) te uredbe.

Pravo

- 26 Tožeča stranka v utemeljitev glavne tožbe navaja dva razloga. Prvi, naveden primarno, se nanaša na kršitev člena 65(6) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 72(6) Uredbe 2017/1001). Drugi, naveden podredno, se nanaša na kršitev člena 8(4) Uredbe št. 207/2009.
- 27 Intervenientka v utemeljitev nasprotne tožbe navaja dva razloga. Prvi se nanaša na napačno uporabo razloga za ničnost iz člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) te uredbe. Drugi se nanaša na napačno uporabo razloga za ničnost iz člena 53(1)(a) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(1)(b) te uredbe.

- 28 Prvi tožbeni razlog, ki ga navaja tožeča stranka, je razdeljen na dva dela. V okviru prvega dela trdi, da je bila zadeva dodeljena drugemu odboru za pritožbe na napačni pravni podlagi, in sicer na podlagi člena 35(4) Delegirane uredbe 2017/1430. V okviru drugega dela navaja kršitev člena 65(6) Uredbe št. 207/2009 s tem, da odboru za pritožbe v bistvu očita, da ni upošteval pravnomočnosti sodbe z dne 21. septembra 2017, BASIC (T-609/15, EU:T:2017:640), ker je v izpodbijani odločbi pri preizkusu razloga za ničnost iz člena 53(1)(c) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 8(4) te uredbe upošteval dodatne dokaze, predložene 24. maja 2012.
- 29 EUIPO in intervenientka prerekata trditve tožeče stranke.
- 30 V zvezi s prvim delom prvega tožbenega razloga, ki ga navaja tožeča stranka, je treba ugotoviti, da je bila, kot med strankami ni sporno, določba, na podlagi katere bi bilo treba zadevo po sodbi z dne 21. septembra 2017, BASIC (T-609/15, EU:T:2017:640), dodeliti odboru za pritožbe, člen 1d Uredbe Komisije (ES) št. 216/96 z dne 5. februarja 1996 o poslovniku odborov za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 221), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2082/2004 z dne 6. decembra 2004 (UL 2004, L 360, str. 8), ne pa člen 35(4) Delegirane uredbe 2017/1430.
- 31 Čeprav je bila s členom 80 Delegirane uredbe 2017/1430 med drugim razveljavljena Uredba št. 216/96, pa je bilo z njim določeno, da se ta še naprej uporablja „za tekoče postopke, v katerih se [Delegirana uredba 2017/1430] v skladu s členom 81 ne uporablja, do konca teh postopkov“. Iz člena 81(2)(j) Delegirane uredbe 2017/1430 je namreč izhajalo, da se njen naslov V, v katerem je bil med drugim člen 35(4) te uredbe, ne uporablja za pritožbe, vložene pri odboru za pritožbe pred 1. oktobrom 2017. Prav za tak primer pa gre v obravnavani zadevi, saj je bila zaradi sodbe z dne 21. septembra 2017, BASIC (T-609/15, EU:T:2017:640), s katero je bila v celoti razveljavljena odločba odbora za pritožbe z dne 11. avgusta 2015, ta odločba retroaktivno odpravljena iz pravnega reda in postopek s pritožbo, ki jo je tožeča stranka 2. decembra 2013 vložila pri EUIPO zoper odločbo oddelka za izbris, se je povrnil v stanje pred 1. oktobrom 2017.
- 32 Člen 1d Uredbe št. 216/96, kakor je bila spremenjena, z naslovom „Vrnitev zadeve po sodbi Sodišča“ je določal:
- „1. Če na podlagi člena [65](6) Uredbe [št. 207/2009] ukrepi za izvršitev sodbe Sodišča, ki delno ali v celoti razveljavljajo odločitev odbora za pritožbe ali velikega odbora, vključujejo ponovni preizkus zadeve, ki je bila predmet te odločitve, s strani odborov za pritožbe, predsedstvo odloči, ali se zadeva vrne odboru, ki je sprejel to odločitev, drugemu odboru ali velikemu odboru.
2. Kadar se zadeva vrne drugemu odboru, v njem ne sme biti članov, ki so sodelovali pri izpodbijani odločitvi. Ta določba se ne uporablja, kadar je zadeva vrnjena velikemu odboru.“
- 33 Člen 35(4) Delegirane uredbe 2017/1430 je določal:
- „Če se odločba odbora za pritožbe razveljavi ali spremeni z dokončno odločitvijo Splošnega sodišča oziroma Sodišča, predsednik odborov za pritožbe zaradi upoštevanja te odločitve v skladu s členom 65(6) Uredbe [...] št. 207/2009 zadevni primer na podlagi odstavka 1 tega člena dodeli odboru za pritožbe, ki ga ne sestavljajo tisti člani, ki so sprejeli razveljavljeno odločbo, razen če se primer napoti na razširjeni odbor [...] ali če je razveljavljeno odločbo sprejel veliki odbor.“
- 34 Tako je bilo za odločbo o dodelitvi zadeve odboru za pritožbe, izdano po razveljavitveni sodbi, na podlagi člena 1d(1) Uredbe št. 216/96, kakor je bila spremenjena, pristojno predsedstvo odborov za pritožbe, na podlagi člena 35(4) Delegirane uredbe 2017/1430 pa je ta odločba spadala v pristojnost predsednika odborov za pritožbe. Zato je treba ugotoviti, da je v obravnavani zadevi odločitev

o dodelitvi zadeve drugemu odboru za pritožbe po izdaji sodbe z dne 21. septembra 2017, BASIC (T-609/15, EU:T:2017:640), sprejel organ, ki za to ni bil pristojen, v tem primeru predsednik odborov za pritožbe.

- 35 EUIPO, ne da bi izpodbijal zgornjo ugotovitev, trdi, da je bila dodelitev zadevne zadeve, čeprav je bila opravljena na podlagi člena 35(4) Delegirane uredbe 2017/1430, v praksi v skladu z zahtevami iz člena 1d Uredbe št. 216/96, kakor je bila spremenjena. EUIPO meni, da je namreč mogoče šteti, da je predsedstvo v obravnavani zadevi preučilo in odobrilo dodelitev zadeve drugemu odboru za pritožbe, ker na sestanku 23. aprila 2018 ni podalo nobenega ugovora zoper to dodelitev, ki je bila navedena v poročilu, ki ga mora v skladu z odločbo predsednika odborov za pritožbe, ki se uporablja od 1. oktobra 2017, predsednik odobriti in predstaviti predsedstvu, da se predsedstvo obvesti o razveljavljenih zadevah v določenem obdobju in se mu omogoči, da glede njihove dodelitve poda morebitne pripombe.
- 36 Te trditve je treba zavrniti. Zgolj to, da je bilo predsedstvo obveščeno o odločitvi o dodelitvi, ki jo je sprejel nepristojni organ, in sicer drug organ kot predsedstvo, in da predsedstvo ni podalo nobenega ugovora zoper to odločitev, še ne pomeni, da je treba šteti, da je to odločitev sprejelo predsedstvo in da je bila zato nezakonitost, ugotovljena zgoraj v točki 34, odpravljena. V tem okviru je treba ugotoviti, da EUIPO ni navedel nobene regulativne določbe, na podlagi katere bi bilo mogoče priti do drugačnega zaključka.
- 37 Zavrniti je treba tudi trditvi EUIPO, ki ju je intervenientka podprla na obravnavi, da bi bil rezultat enak, če bi se v obravnavanem primeru uporabil člen 1d Uredbe št. 216/96, kakor je bila spremenjena, ker bi bila zadeva zaradi ponovnega preizkusa prav tako dodeljena enemu od odborov za pritožbe, in da tožeča stranka ni pojasnila, zakaj bi ji zaradi uporabe člena 35(4) Delegirane uredbe 2017/1430 namesto zgoraj navedene določbe nastala kakršno koli škoda.
- 38 Iz sodne prakse sicer res izhaja, da postopkovna nepravilnost povzroči delno ali celotno razveljavitev odločbe, vendar le če se ugotovi, da bi bila odločba brez te nepravilnosti vsebinsko drugačna (glej sodbo z dne 1. februarja 2018, Philip Morris Brands/EUIPO – Explosal (Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel), T-105/16, EU:T:2018:51, točka 78 in navedena sodna praksa).
- 39 Vendar je treba v obravnavanem primeru ugotoviti, da je trditev EUIPO o vplivu kršitve člena 1d Uredbe št. 216/96, kakor je bila spremenjena, na vsebino izpodbijane odločbe, povsem špekulativna. Predsedstvo bi na podlagi te določbe zadevo sicer res lahko dodelilo odboru za pritožbe, da bi o njej ponovno odločil. Prav tako je res, da bi lahko izbralo tudi drugi odbor za pritožbe. Vendar pa bi zadevo lahko dodelilo tudi nekemu drugemu odboru za pritožbe, tudi odboru, ki je sprejel odločbo, ki jo je Splošno sodišče razveljavilo, ne da bi moral biti ta odbor v zadnjenavedenem primeru – v nasprotju s tem, kar naj bi izhajalo iz člena 35(4) Delegirane uredbe 2017/1430 – sestavljen tako, da v njem ne bi bilo članov, ki so sprejeli to odločbo. Glede na to, da sta izbira in sestava odbora za pritožbe predhodna faza sprejetja odločbe in da ta faza pomembno vpliva na vsebino zadnjenavedene odločbe, ni mogoče niti potrditi niti zavrniti trditve, da bi bila odločba – če bi se zadeva dodelila nekemu drugemu odboru za pritožbe – ki jo mora ta odbor sprejeti, drugačna (glej v tem smislu sodbo z dne 3. julija 2013, Cytochroma Development/UUNT – Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN), T-106/12, neobjavljena, EU:T:2013:340, točka 31).
- 40 Nazadnje, EUIPO se neuspešno sklicuje na dejstvo, da tožeča stranka pred drugim odborom za pritožbe ni izpostavila vprašanja glede dodelitve zadeve na napačni pravni podlagi, čeprav je bila z dopisom sodnega tajništva odborov za pritožbe z dne 24. januarja 2018, torej skoraj sedem mesecev pred sprejetjem izpodbijane odločbe, obveščena o predložitvi navedene zadeve navedenemu odboru za pritožbe na podlagi člena 35(4) Delegirane uredbe 2017/1430. Ta dopis je bil namreč le informativni dopis, v katerem ni bilo nobenega poziva k predložitvi morebitnih pripomb.

- 41 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba prvemu delu prvega tožbenega razloga iz glavne tožbe ugoditi in izpodbijano odločbo v celoti razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti drugi del tega tožbenega razloga in drugi tožbeni razlog. Ker je nasprotna tožba, s katero se predlaga delna razveljavitev izpodbijane odločbe, zaradi te razveljavitve postala brezpredmetna, o njej ni več treba odločiti.

Stroški

- 42 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Poleg tega Splošno sodišče v skladu s členom 137 Poslovnika v primeru ustavitve postopka o stroških odloči po lastni presoji.
- 43 Ker EUIPO in intervenientka v obravnavanem primeru glede glavne tožbe nista uspela, se jima v skladu s predlogi tožeče stranke naloži, da nosita svoje stroške in stroške tožeče stranke. V zvezi s tem EUIPO in intervenientka nosita vsak polovico stroškov tožeče stranke.
- 44 V zvezi z nasprotno tožbo je treba glede na to, da je ta zaradi utemeljenosti glavne tožbe postala brezpredmetna, EUIPO in intervenientki prav tako naložiti, da poleg svojih stroškov nosita tudi vsak polovico stroškov tožeče stranke.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat)

razsodilo:

- 1. Odločba drugega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 22. avgusta 2018 (zadeva R 178/2018-2) se razveljavi.**
- 2. Postopek z nasprotno tožbo se ustavi.**
- 3. EUIPO in družba Basic AG Lebensmittelhandel poleg svojih stroškov nosita vsak polovico stroškov družbe Repsol, SA.**

Collins

Kreuschitz

De Baere

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 9. decembra 2020.

Podpisi